

Poštovanje iskazano cvijećem

Bessie Briones doprinijela je ceremoniji kanonizacije svetog Josemarije na jedinstven način – dizajnirala je cvjetnu dekoraciju stepeništa svetog Petra. Ovdje će s nama podijeliti sjećanja o tom projektu.

4.10.2012.

Pogled u spravljanje cvjetnog tepiha. Bessie Briones, s Filipina, s nama dijeli svoja iskustva i jednostavne avanture kroz koje je prošla ona i ljudi koji su s njom radili. Sve je

počelo sa željom jednog čovjeka iz Ekvadora koji je svoju odanost i zahvalnost svetom Josemariji Escriva de Balaguer želio pokazati poslavši cvijeće za ceremoniju njegove kanonizacije. Tada je proveden jedan izazovni projekt kojim je skupina žena ovo poštovanje u cvijeću pretvorila u neusporedivu i jedinstvenu dekoraciju Trga svetog Petra.

Bessie je autorica knjige koja se zove: „Poštovanje iskazano cvijećem“ koju će uskoro objaviti Izdavačka Kuća Inkwell Publishing, Co.

Sjećanja, iskustva, osjećaji tog događaja nisu izblijedjeli u nama koji smo ih doživjeli. Naprotiv, kako vrijeme prolazi u nama se budi sve veća želja da ova sjećanja podijelimo s drugima. Zato će ova knjiga ugledati svjetlo dana na desetu obljetnicu tog događaja. Iza ovog nezaboravnog zbivanja leži učenje

koje je širio sveti Josemaría Escrivá de Balaguer i koje nastavlja širiti na nadolazeće generacije primjerom svoga života: u svim prilikama običnog života, u svakom poštenom poslu, možemo postati sveti.

Neočekivani zahtjev

U svibnju su me iz organizacijskog komiteta koji je bio uspostavljen zbog priprema za kanonizaciju pitali: možeš li ti preuzeti brigu oko cvijeća za Baziliku svetog Eugenija? Bila sam presretna i neprestano sam zahvaljivala blaženom Josemariji zbog toga. Mislila sam da cvijeće može pomoći u stvaranju ozračja pobožnosti u isto vrijeme dok izražava ogromnu radost koju svatko osjeća.

Potkraj mjeseca imali smo druženje gdje smo govorili o pripremama vezanim za kanonizaciju, a koje se odvijaju u brojnim zemljama. U određenom trenutku netko je

komentirao: usput, jedan čovjek iz Ekvadora ponudio je pokloniti cvijeće za Trg svetoga Petra. Svi zajedno smo pustili zvuk oduševljenja. A ja sam pomislila: koji težak posao!

Iz inicijative ili po inicijativi jednog čovjeka

José Ricardo Dávalos sin je jednog uzbunjatelja cvijeća iz Ekvadora.

Vratio se živjeti u Ekvador nakon što je nekoliko godina živio u Venezueli gdje je upoznao i svoju suprugu, Marie-Aleth. U Quitu je kupio plantažu jer je odlučio slijedili put svoga oca. Već je nekoliko godina Ekvador jedan od osnovnih proizvođača i izvoznika ruža i različitih vrsta cvijeća po cijelome svijetu. Poput brojnih drugih mladih obrtnika, hvala Bogu, i José Ricardo pokrenuo je dobar posao. U veljači je saznao da će se uskoro održati kanonizacija blaženog Josemarije.

Zahvaljujući velikodušnosti brojnih ljudi

Nekoliko dana u listopadu – od 3. do 10. – bit će ispunjeni liturgijskim slavlјima u vezi s kanonizacijom. Ekvadorsko uzgajanje cvijeća uspješan je posao. José Ricardo objasnio je inicijativu brojnim kolegama koji su iz različitih razloga također pobožni prema blaženom Josemariji ili su im koristila neka od sredstava formacije Opusa Dei.

Njegov otac –Ricardo–, i druge kolege –Paco, Esteban, Isidro i Javier–: svi su obećali doprinijeti svojim donacijama. Njegov je ujak Mauricio, inače onaj koji je započeo proizvodnju cvijeća za izvoz, obećao pokloniti ruže za ceremoniju. Diego i Álvaro, braća i poslovni partneri, ponudili su nekoliko kutija ruža. Pablo, još jedan prijatelj koji ima tropsko cvijeće, obvezao se pokloniti nekoliko stabljika snapdracona. Ali lista donatora nije se zaustavila samo

na uzgajivačima iz Ekvadora. Kako se inicijativa razvijala, José Ricardo je ideju iznio i nekim nizozemskim tvrtkama koje se bave tim poslom. I one su također bile oduševljene s pomisli da na neki način doprinesu kanonizaciji blaženog Josemarije. Geraldine, s kojom je José Ricardo puno radio, ponudila se da se pobrine za skladištenje, skupljanje i pakiranje u svojoj agenciji u Quitu. Tada je, Juan Abel, prodajni menadžer nizozemske zračne linije za prijevoz tereta Martinair, ponudio besplatno prevesti sve kutije iz Quita u Amsterdam. Njemački klijent i priatelj, Jürgen, vlasnik jednog prvakasnog svjetskog businessa, obećao besplatno otpakirati cvijeće u Amsterdamu. To je podrazumijevalo njihovo rezanje i stavljanje u vodu, pripremiti ih za transport u Rim, a u isto vrijeme osigurati da će cvijeće biti u dobrom stanju. Što se tiče prijevoza, još jedan dobar priatelj, Carlo, menadžer još jedne tvrtke

ovoga sektora, kontaktirao je jednu talijansku prijevoznu tvrtku i osigurao prijevoz sve robe do Rima – također besplatno – i to do odgovarajućeg datuma.

Gdje da počnemo? Kako da krenemo?

Najednom, negdje u lipnju, ponovo me organizacijski odbor pitao mogu li preuzeti brigu i oko dekoriranja Trga svetoga Petra. Radili bismo pod nadzorom Ureda vatikanskih vrtova s kojima ćemo kasnije sve koordinirati. To je značilo da trebam provesti u isto vrijeme dva zadatka na dva različita mjesta. Nisam to smatrala teškim ako se stvari dobro organiziraju. Pa sam pristala. Partnerica mi je bila Giovanna Costarelli, Sicilijanka koja u Rimu živi već godinama i s kojom sam već puno radila. Što smo trebale napraviti? Misli su mi se vrtjele oko nepoznatog. U ovakvim mi se

slučajevima obično dogodi to da moja mašta krene non-stop raditi.

Poticaj za pobožnost

Počela sam proučavati knjige o beatifikaciji Josemarije Escrivá nadajući se da će pronaći neku ideju. Ali gotovo da i nije bilo fotografije blizu oltara, i jako malo onih sa stepeništa ili lepeze – kako se tehnički nazivaju stepenice koje vode do mesta *sagrato* gdje je obično postavljen Papin oltar. Prelistala sam stranice i stranice... sve dok nisam pronašla fotografiju koja mi je privukla pozornost. Na fotografiji su bili stotine svećenika kako silaze stepeništem noseći ciborij s posvećenim Hostijama, dijeleći svetu Pričest. Stepenište je čisto bijelo i u toj svojoj lišenosti detalja činilo se vrlo jadno za svu veličinu Euharistije. Zašto ga ne dekorirati kao što se to čini prilikom procesija Kristovog Tijela? Bit će veličanstveno

za tako veliku Osobu koja će njime proći. Usput, bit će to vrlo dobra prilika govoriti o ljubavi koju je blaženi Josemaría imao prema Euharistiji, pobožnost koju je gajio prema procesijama Kristova Tijela, njegovo nastojanje da se svi obratimo u euharistijske duše. Uz to, oduševila me pomisao da bi sve to moglo pomoći ljudima da bolje mole.

Moć koju ima mašta? ili kreativnost na poslu

Sinula mi je ideja. Uglavnom se sastojala u tome da se napravi tepih od cvijeća na tom stubištu. Bilo bi to slično onome što se obično radi na mjestima gdje se održavaju procesije Tijela Kristova. Ono što će biti različito jest tehnika. Umjesto korištenja lišća ili piljevine i latica, ovoga puta postavit će se trava na stepenice kao podloga. Cvjetni će se dizajn u potpunosti napraviti od cvijeća umetnutog u travu, na tisuće

krizantema, karanfila, ruža, lijepih kata i tratinčica, različitih boja i vrsta. Kako bi cvijeće ostalo u dobrom stanju ta tri dana – od dana pripreme do dana Mise Zahvalnice – svaki će se stručak staviti u cjevčicu punu vode. Još mi je jedna stvar pala na pamet. Sljedećeg dana nakon kanonizacije održat će se Misa Zahvalnica. Slučajno će to biti na svetkovinu naše Gospe od Svetе Krunice, 7.listopada. Počela sam se zabavljati idejom da postavim sliku naše Gospe pokraj oltara kako bi je štovali na njezinu svetkovinu.

Samo za svetog Petra primit ćemo oko 73,000 cvjetova. Ostatak – oko 7,000 stručaka – iskoristit će se u Bazilici svetog Eugenija i u prelatskoj crkvi Svetе Marije od Mira.

Poput proljeća u Crkvi

Platforme pred oltarom izgledale su poput vrta ruža usred paprati, zamišljeni raj za ptice, kaskade

đumbira. Stube izgledaju poput cvjetnog tepiha s огромним вазама autohtonog australskog cvijeća, đumbira i zlatnih niti. Датуми су били јесенски, али сунце у контрасту с плавим небом, обасјало је Трг светога Петра пун cvijeća као да је proljeće. То ме подсјетило на Papine ријечи о proljećу u Crkvi što је јако želio за novo tisućljeće. Ono што се на први поглед nije moglo vidjeti jest da je sva ta eksplozija боја zapravo испunjено бројних молитава, жртава и труда, једне велике оданости Оснивачу Opusa Dei njegovih sinova и кћери те стотина tisuća drugih ljudi из svakog djelića земаљске kugle.

Jedinstvena i neponovljiva zadaća

Rad na Bazilici светог Eugenija bio је у punom zamahu. Uz dekoracije за Bazilikу, pripremile smo i vijence за pogrebno vozilo које ће превести lijes blaženog Josemarije из prelatske crkve do bazilike. Usprkos

nepredvidivim okolnostima, naš je tim radio u miru i intenzivno.

Trebalo nam je više vremena nego što smo očekivali, ali ništa nije moglo umanjiti radosti i entuzijazam sudjelovanja u toj jedinstvenoj i neponovljivoj zadaći. Mora da je to bio razlog zašto smo nadvladali poteškoće i umor.

Velika lekcija

Puno kasnije, kako se sjećam tih događaja, vidim kako je iznimna bila lekcija solidarnosti i dobre volje tih osoba. Davanje na raspolaganje, entuzijazam i želja da se sudjeluje u nečemu povezanom s kanonizacijom nadoknadila je nedostatak vještine i iskustva. Bili su potpuno predani; bez obzira na umor. Svima je želja bila raditi najbolje što mogu kako bi na taj način pokazali svoju pobožnost i zahvalnost Josemariji Escrivá de Balaguer.

Autorica:

Rođena u obitelji sa sedmero djece, Bessie Briones išla je u osnovnu i srednju školu Svetе Rite u Quiapo, Manila, Filipini. Fakultet za trgovinu završila je na Sveučilištu svetog Tome.

Tijekom zadnjih godina studija prijateljica ju je dovela u Centar Opusa Dei, institucije Katoličke Crkve čiji je nedugo potom postala član. Otada se posvetila poslovima administracije u različitim centrima Opusa Dei, osobito u Rimu gdje je živjela dvadeset i osam godina.

Tijekom tog perioda nekoliko je puta imala zadatak dekoriranja prilikom važnih događaja, između ostalog: za prelatsku Crkvu svete Marije od Mira; za Baziliku svetog Eugenija, na obljetnice smrti Osnivača Opusa Dei Josemarije Escrivá de Balaguer te za njegovu beatifikaciju 1992.godine; za Internacionalni Kongres Veličina svakodnevnog života na stotu godišnjicu rođenja svetog Josemarije;

za Baziliku svete Marije Velike na pedesetu godišnjicu svećeničkog ređenja Prelata Opusa Dei, mons. Javiera Echevarrije. Za kanonizaciju Osnivača Opusa Dei brinula je za dizajn i nadgledala dekoraciju Trga svetoga Petra i Bazilike svetog Eugenija o kojima govori u svojoj knjizi „Poštovanje iskazano cvijećem“ koju će uskoro objaviti Inkwell Publishing, Co.

Za daljnje informacije:
bessiebriones@yahoo.com

Trenutno radi za filipinsku Zakladu za kulturni i obrazovni razvoj, na Filipinima.